

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1383/2025
19.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Бојане Пауновић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка дела против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Цветка Марића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Лозници К.26/25 од 02.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2-1281/25 од 29.07.2025. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Цветка Марића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Лозници К.26/25 од 02.07.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2-1281/25 од 29.07.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници К.26/25 од 02.07.2025. године одбачена је жалба браниоца окривљеног изјављена против става 2 диспозитива решења Основног суда у Лозници К.26/25 од 26.05.2025. године, као недозвољена.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2-1281/25 од 29.07.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Лозници К.26/25 од 02.07.2025. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Цветко Марић, због повреде закона из члана 74. ЗКП, повреде одредбе члана 68, 71, 72, 82, 83, 84, 117, 118, 300, 303. ЗКП у вези члана 16. ЗКП, те повреде права на правично суђење и права загарантованих Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатних Протокола, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и усвоји захтев за изузеће свих доказа изведених без сазнања, обавештавања, учешћа окривљеног и одбране пред ОЈТ Шабац у предмету Кт.бр.792/21.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда закона које су учињене у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим, односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) овог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд у правноснажним решењима против којих подноси захтев за заштиту законитости повредио одредбе члана 68, 71, 72, 117, 118, 300. и 303. у вези члана 16. ЗКП тиме што је суд у побијаним решењима истакао да је дозвољена посебна жалба против решења којим се издвајају записници, а како се жалба браниоца на решење Основно суда у Лозници К.26/25 од 26.05.2025. године односи на део решења којим је одбијен предлог за издвајање доказа, на коју одлуку законом није прописана могућност подношења посебне жалбе, произилази да је жалба браниоца окривљеног недозвољена, што је по ставу браниоца незаконито из разлога што је законом прописано да против решења бранилац и лица чија су права повређена могу изјавити жалбу увек када у закону није изричито одређено да жалба није дозвољена. У преосталом делу захтева бранилац окривљеног објашњава цео ток догађаја који је довео до доношења решења Основног суда у Лозници К.26/25 од 26.05.2025. године којим су ставом првим издвојени одређени докази, а ставом другим одбијен предлог одбране за издвајање доказа и зашто је наведено решење по ставу браниоца окривљеног незаконито, а против ког решења није ни поднет захтев за заштиту законитости.

Како наведене повреде, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче и повреду закона из члана 74. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, међутим, како бранилац

окривљеног у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само одређење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Такође се у захтеву наводи и да је повређено право на правично суђење и друга права загарантована Уставом и Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатних Протокола а чиме се у суштини указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Када се захтев за заштиту законитости подноси из разлога прописаних одредбом члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, то се, према одредби члана 484. ЗКП, уз захтев мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђена повреда људског права и слобод окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају подносилац захтева за заштиту законитости уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, то је Врховни суд нашао да у погледу ове повреде захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нема прописан садржај.

Из изнетих разлога Врховни суд је, на основу одредаба члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и 484. ЗКП захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Цветка Марића одбацио.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић